

sygn. akt I C 139/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2023 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko (...) S.A. (...) w W.

o zapłatę

1. zamyka rozprawę;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) w W. na rzecz powoda D. D. kwotę 29.901,61 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy dziewięćset jeden złotych 61/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02 listopada 2022r. do dnia zapłaty;
3. umarza postępowanie do kwoty 98,39 zł (dziewięćdziesiąt osiem złotych 39/100)
4. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
5. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) w W. na rzecz powoda D. D. kwotę 962,75 zł (dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote 75/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;
6. zwraca powodowi D. D. kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki;
7. zwraca pozwanemu (...) S.A. (...) w W. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 139/23

UZASADNIENIE

Powód D. D. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. (...) z siedzibą w W. kwoty 30.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 02 listopada 2022 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania z tytułu szkody powstałej wskutek zdarzenia z 30 września 2022 r. w pojeździe F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Powód wnosił nadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 30 września 2022 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd (...), którego właścicielem jest powód. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń, któremu powód zgłosił szkodę celem jej likwidacji w ramach polisy OC sprawcy

zdarzenia. Pozwany ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne pod nr (...), w oparciu o które ustalił wartość szkody w pojeździe w wysokości 6.466,66 zł, a szkodę zaklasyfikował jako częściową. Wypłacił odszkodowanie w ww. wysokości. Ponadto pozwany zrekompensował koszty najmu pojazdu zastępczego. Z uwagi na wysokie koszty najmu powód zdecydował się z niego zrezygnować, jednakże zakupił (...) za 3.500 zł. Powód ma troje dzieci i czasami pracuje w terenie, a z uwagi na niemożność jeżdżenia uszkodzonym F. musiał w ten sposób zaspokoić potrzeby dojazdu swoje i rodziny. Powód poświęcił bardzo dużo czasu, aby znaleźć tę wersję F. (...). Z racji tego, że pojazd nie był produkowany w Europie wszystkie części trzeba było importować z USA. Każdy element auta przed szkodą był w oryginalnym lakierze. Ponadto auto do czasu kolizji było w bardzo dobrej kondycji technicznej i wizualnej. Przed zdarzeniem pojazd był w dobrym stanie technicznym, zamontowane w nim były części oryginalne. Po szkodzie pojazd nie został naprawiony. Środki wypłacone tytułem odszkodowania nie wystarczyły do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji. Powód odwołał się od decyzji o wysokości odszkodowania, załączając fakturę pro – forma na zakup samych części niezbędnych do naprawy pojazdu w wysokości 46.815 zł brutto. Pozwany odmówił wypłaty dalszej części odszkodowania. Zdaniem powoda koszt naprawy uszkodzonego pojazdu to co najmniej 46.815 zł brutto tytułem części, do których należy doliczyć koszty robocizny. Powód wskazał, że wartość przedmiotu sporu stanowi część odszkodowania, zastrzegając sobie prawo do rozszerzenia powództwa po wydaniu opinii przez biegłego. Wniosek o zasądzenie odsetek od 02 listopada 2022 r. powód uzasadnił faktem, że pozwany przyjął zgłoszenie szkody 01 października 2022 r., zatem z dniem 31 października 2022 r. upłynął 30dniowy termin do wypłaty odszkodowania.

Pozwany (...) S.A. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że przyjął zgłoszenie szkody dotyczące uszkodzeń w pojeździe powoda i z tego tytułu wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 6.466,66 zł. Pozwany zaprzeczył, jakoby powodowi przysługiwały jakiegokolwiek dalsze roszczenia w związku z ww. szkodą, ponieważ wypłacona kwota w całości wyczerpuje roszczenia powoda związane ze zdarzeniem drogowym z dnia 30 września 2022 r. Przedmiotowa szkoda została rozliczona na zasadzie kosztów naprawy i pozwany konsekwentnie kwestionował wysokość kosztów naprawy ponad wypłacone odszkodowanie. Kwestionował również, aby stawka za roboczogodzinę za roboty lakiernicze i blacharskie zastosowana przez niego była zaniżona. Zastosowane przez pozwanego w kosztorysie stawki są prawidłowe, natomiast przedstawiona przez powoda kalkulacja kosztów naprawy jest zawyżona i nie odpowiada rzeczywistym kosztom naprawy pojazdu po szkodzie z dnia 30 września 2022 r. Niektóre elementy pojazdu mogły zostać naprawione i nie wymagały wymiany (maska), natomiast niektóre zupełnie nie uległy uszkodzeniu i nie było konieczności ich naprawy ani wymiany (wygłuszenie maski, odbój maski prawy, wypełnienie zderzaka). Powód nie przedstawił faktury VAT na naprawę pojazdu marki F., co uzasadnia domniemanie, że koszty dochodzone w pozwie w takiej wysokości tak naprawdę nigdy nie zostały poniesione. Gdyby było inaczej, powód na wykazanie swoich roszczeń przedstawiłby stosowne rachunki czy faktury. Gdyby naprawa była dokonywana przy użyciu nowych, oryginalnych części, powód otrzymałby i zatrzymał dowody zakupu tych części, choćby po to, aby mieć możliwość dokonania skutecznej reklamacji np. w przypadku wadliwości zakupionej i użytej do naprawy części. Brak przedłożenia stosownych dokumentów zdaniem pozwanego przesądza o tym, że nowe oryginalne części do naprawy nie zostały użyte. Zdaniem pozwanego w sytuacji nie przedstawienia dowodu, iż naprawa została dokonana w najdroższym wariantcie (z użyciem nowych oryginalnych części) nie ma podstaw prawnych, aby bez względu na okoliczności sprawy wyliczać odszkodowanie według najdroższego wariantu (czyli tylko z użyciem części nowych oryginalnych i według stawek robocizny stosowanych w ASO). Pozwany w kalkulacji przyjął częściowo koszty części nowych, ale tzw. alternatywnych producentów i konsekwentnie wnosił o przeprowadzenie kalkulacji i rozliczenie kosztów naprawy z użyciem właśnie takich części. Zdaniem pozwanego zastosowanie części nowych tzw. alternatywnych producentów przy naprawie przedmiotowego pojazdu jest tym bardziej zasadne, jeśli uwzględnimy wiek pojazdu (ponad 11 lat) i jego znaczny przebieg i wynikające z tego znaczne zużycie elementów konstrukcyjnych i ogólne wyeksploatowanie pojazdu. Pozwany kwestionował wartość szkody co do zakresu naprawy, przyjętych cen części oraz stawek robocizny. Pozwany podniósł, że użycie do naprawy pojazdu marki F. części nowych oryginalnych – sygnowanych logo producenta pojazdu byłoby w istocie bezpodstawnym wzbogaceniem powoda. Istotą bowiem świadczenia odszkodowawczego jest umożliwienie przywrócenia uszkodzonej rzeczy (pojazdu) do stanu sprzed szkody.

W toku postępowania powód pismem procesowym z dnia 24 lipca 2023 r. dokonał modyfikacji powództwa. Cofnął pozew co do 98,39 zł. Jednocześnie powód rozszerzył powództwo, żądając zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 33.401,61 zł, na którą składały się:

- 29.901,61 zł tytułem brakującej części odszkodowania z odsetkami od 02 listopada 2022 r. do dnia zapłaty;
- 3.500,00 zł tytułem zwrotu kosztu zakupu samochodu marki F. (...) z odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Pozwany w piśmie z dnia 10 sierpnia 2023 r. wniósł o oddalenie także rozszerzonego powództwa w całości oraz o zasądzenie również w tym zakresie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nadto pozwany wyraził zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2022 r. około godziny 22 w miejscowości R. doszło do kolizji drogowej. S. M. podczas cofania pojazdem marki R. (...) uderzył w stojący na poboczu drogi samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność powoda D. D..

/dowód: oświadczenie sprawcy kolizji drogowej – k. 6 – 7, fotografie dowodu rejestracyjnego – k. 8 – 9, zeznania powoda D. D. – k. 57 – 58, e – protokół z dnia 19 kwietnia 2023 r. (00:03:19 – 00:11:25)/

Pojazd sprawcy kolizji objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. (...) z siedzibą w W., polisa numer (...).

Powód zgłosił szkodę pozwanemu, który zarejestrował ją pod numerem (...).

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany decyzją z dnia 14 października 2022 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 6.466,66 zł, ustaloną w oparciu o sporządzoną przez siebie kalkulację naprawy nr (...).

Powód w drodze wiadomości wysłanej pocztą elektroniczną w dniu 17 października 2022 r. wniósł reklamację od powyższej decyzji, wnosząc o udzielenie mu informacji o warsztacie gotowym dokonać naprawy pojazdu za cenę wskazaną przez pozwanego oraz o uwzględnienie w kosztorysie naprawy okoliczności, że chciałby doprowadzić pojazd do stanu sprzed kolizji przy użyciu części oryginalnych.

Następnie powód w drodze wiadomości wysłanej pocztą elektroniczną w dniu 10 listopada 2022 r. przekazał pozwanemu fakturę proforma na kwotę 46.815,00 zł brutto – ofertę na import części do pojazdu z USA otrzymaną od firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.. W odpowiedzi pozwany poinformował powoda o dokonaniu weryfikacji faktury pro-forma zgodnie z kwalifikacją w OT i dostępną dokumentacją zdjęciową. Poinformował nadto o konieczności:

- przedstawienia ostatecznych kosztów naprawy z wybranego warsztatu w celu sprawdzenia opłacalności;
- specyfikacji wskazującej na jakość użytej części w przypadku przedstawienia faktur za naprawę;
- dokonania oględzin po naprawie i okazania uszkodzonych wymienionych części.

Pozwany nie zmienił swojego stanowiska.

Powód nie naprawił samochodu po kolizji.

/dowód: potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o szkodzie – k. 10 – 11, decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 15 – 16, kalkulacja naprawy nr (...) – k. 17 – 20, wydruk wiadomości e-mail z dnia 2022-10-17 – k. 21 – 22,

wydruk wiadomości e-mail z dnia 2022-11-10 z załącznikami – k. 23 – 24, informacja o procesie likwidacji szkody z załącznikiem – k. 25 – 26, akta szkody na płycie CD – koperta k. 46, zeznania powoda D. D. – k. 57 – 58, e –protokół z dnia 19 kwietnia 2023 r. (00:14:37 – 00:25:11)/

W dniu 16 października 2022 r. powód kupił samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za kwotę 3.500 zł.

/dowód: umowa kupna – sprzedaży samochodu – k. 14/

W oparciu o system A. w wersji dostępnej w Polsce nie istnieje możliwość ustalenia cen części zamiennych pojazdu marki F. (...), który produkowany jest na rynek amerykański.

Niezbędny i celowy (tj. technicznie i technologicznie konieczny i uzasadniony) koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wyliczony z wykorzystaniem cen nowych (oryginalnych) części zamiennych (OE) oferowanych przez producenta pojazdu we wrześniu 2022 r., tj. na dzień powstania szkody i dokonaną zgodnie z technologią producenta pojazdu wynosi 36.368,27 zł brutto.

Powyższa kalkulacja uwzględnia wartości części zamiennych ustalone przez pozwanego, stawki za 1 rbg w wysokości 110 zł netto za prace mechaniczne i blacharskie oraz 120 zł netto za prace lakiernicze (co jest wartością mieszczącą się w wartościach stawek stosowanych przez zakłady blacharsko – lakiernicze poza siecią ASO działające na terenie K. we wrześniu 2022 r.)

Wyliczenie wysokości szkody z użyciem części alternatywnych nie jest możliwe, ponieważ takie części nie są dostępne w bazie danych systemu A., co oznacza, że nie są oferowane w sieci dystrybucji części zamiennych do tego pojazdu.

Pozwany w opracowanej przez siebie kalkulacji dopuścił się zaniżenia stawki za roboczogodzinę do wartości 75,00 zł netto oraz nieuzasadnionego potrącenia z cen materiałów lakierniczych w wysokości 36 %. Ponadto nie wskazał źródła pozyskania zastosowanych cen części zamiennych.

/ dowód : opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych P. L. – k. 61 – 72, opinia uzupełniająca – k. 37/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty prywatne zawarte w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach szkody na płycie CD. Autentyczność i prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Podkreślić należy, że dokumentem prywatnym była również kalkulacja naprawy nr (...) przygotowana na zlecenie pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego, która została sporządzona na prywatne zlecenie i nie stanowi opinii biegłego w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Ponadto Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom powoda D. D.. Zeznania te były spójne i logiczne, zostały złożone w sposób spontaniczny i szczerzy, a ponadto są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w toku postępowania. Wobec powyższego uznać należy, że zeznania te z pewnością nie zostały przygotowane na potrzeby niniejszego procesu. Sąd w szczególności wziął pod uwagę wynikający z zeznań fakt, że powód do tej pory nie dokonał naprawy pojazdu uszkodzonego w kolizji.

Sąd pełen walor dowodowy przyznał również opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych mgra inż. P. L., która to opinia w ocenie Sądu została sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny przez osobę, której wiedza, kwalifikacje i umiejętności zawodowe nie budzą wątpliwości. Opinia ta zawiera logiczne i należycie umotywowane wnioski. Jej sporządzenie poprzedzone zostało analizą akt sprawy oraz akt szkody. Biegły dokonał również oględzin pojazdu powoda. W opinii uzupełniającej biegły w sposób przekonujący ustosunkował się do zarzutów wniesionych przez pozwanego do opinii głównej.

Stan faktyczny był w niniejszej sprawie bezsporny co do faktu wystąpienia szkody w samochodzie powoda. Podobnie poza sporem pozostawało ponoszenie przez pozwanego odpowiedzialności co do zasady za sporne zdarzenie, co zostało potwierdzone wypłatą odszkodowania w toku postępowania likwidacyjnego. Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości kosztów naprawy samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych na skutek kolizji komunikacyjnej z dnia 30 września 2022 r. przy uwzględnieniu niezbędnych (celowych i ekonomicznie uzasadnionych) kosztów naprawy. Sąd rozpatrywał nadto zasadność przyznawania powodowi zwrotu kosztów zakupu samochodu marki F. (...).

Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego przyjął, że wartość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu w zakresie udokumentowanym w aktach szkody przy zastosowaniu do naprawy oryginalnych części zamiennych oraz stawek za jedną roboczogodzinę w wysokości 110 zł netto za prace mechaniczne i blacharskie oraz 120 zł netto za prace lakiernicze nie powinien przekraczać kwoty 36.368,27 zł brutto, według cen z września 2022 r. (czasu powstania szkody).

Zdaniem Sądu wbrew twierdzeniom podnoszonym przez pozwanego naprawa pojazdu przy użyciu części nowych i oryginalnych oferowanych przez producenta pojazdu nie doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu po naprawie. W materiale dowodowym brak jest bowiem danych o tym, aby którakolwiek z części uszkodzonych w wypadku nie była oryginalna oraz aby pojazd powoda przechodził wcześniejsze naprawy przeprowadzone niezgodnie z technologią.

Biegły wskazał również, że nie jest możliwe ustalenie kosztu naprawy z użyciem części alternatywnych, bowiem takie części nie są dostępne w bazie danych systemu A., co oznacza, że nie są oferowane w sieci dystrybucji części zamiennych do tego pojazdu. Z opinii biegłego wynika nadto, że system A. w wersji dostępnej w Polsce nie zawiera katalogu cen części zamiennych przedmiotowego pojazdu, który jest produkowany na rynek amerykański. Ustalenia te poważnie podważają wiarygodność kalkulacji naprawy przygotowanej przez pozwanego, sporządzonej również przy użyciu systemu A. nie zawierającego niezbędnych danych. Pozwany w toku procesu nie wyjaśnił, w jaki sposób ustalił przyjęte przez siebie ceny części zamiennych.

W świetle powyższych ustaleń naprawę przedmiotowego pojazdu przy użyciu części oryginalnych uznać należało za ekonomiczną. Jednocześnie Sąd za racjonalne uznał stanowisko powoda i biegłego polegające na uzyskaniu informacji o cenach części zamiennych od przedsiębiorstwa zajmującego się serwisowaniem samochodów z USA. (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. jest niewątpliwie podmiotem posiadającym wiedzę o cenach rynkowych części zamiennych do pojazdów produkowanych na rynek amerykański, w związku z czym biegły sądowy zasadnie oparł opracowaną przez siebie kalkulację kosztów naprawy na fakturze (...) nr (...) wystawiona przez ww. przedsiębiorstwo (k. 24).

W swojej opinii biegły wskazał nadto uchybienia popełnione przez pozwanego przy szacowaniu kosztów naprawy.

Sąd nie przychylił się natomiast do stanowiska pozwanego, zgodnie z którym powód winien przedstawić rachunki lub faktury poświadczające, iż faktycznie poniósł wyższe koszty naprawy niż wynikające z kalkulacji dokonanej przez pozwanego. Powód do tej pory nie dokonał naprawy pojazdu, co zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem nie pozbawia go prawa do otrzymania odszkodowania w wysokości ustalonej jako koszty naprawy. Zaznaczyć nadto należy, że stanowisko pozwanego było odmienne od stanowiska prezentowanego przez niego w toku postępowania likwidacyjnego, kiedy to nie żądał od poszkodowanego przedstawiania dokumentacji potwierdzającej faktycznie poniesione koszty naprawy, a przyznaną kwotę odszkodowania ustalił w oparciu o opracowany przez siebie kosztorys. W związku z powyższym Sąd stanął na stanowisku, że również w toku niniejszego procesu wysokość odszkodowania powinna zostać ustalona w oparciu o kosztorys, który biegły zawarł w sporządzonej przez siebie opinii.

W związku z powyższym Sąd przyjął za celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu marki F. (...) ustalone przez biegłego w opinii, tj. 36.368,27 zł brutto.

Pozwany wypłacił powodowi w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 6.466,66 zł z tytułu odszkodowania za koszty naprawy.

W związku z powyższym powód uprawniony był do domagania się tytułem pozostałej części odszkodowania w kwocie 29.901,61 zł brutto (36.368,27 zł - 6.466,66 zł).

Na uwzględnienie nie zasługiwało natomiast żądanie zasądzenia zwrotu kosztu nabycia samochodu marki F. (...) w kwocie 3.500 zł. Powód w uzasadnieniu swojego żądania w powyższej części wskazał, że w wyniku kolizji stanowiącej podstawę roszczenia dochodzonego pozwem utracił środek transportu niezbędny dla niego i rodziny. Wynajęcie pojazdu zastępczego wiązało się jednakże z wysokimi kosztami, wobec czego bardziej opłacalne było kupno taniego samochodu. W tym miejscu podkreślić należy, że celem postępowania odszkodowawczego jest doprowadzenie majątku poszkodowanego do stanu sprzed wystąpienia szkody. Odszkodowanie w żadnym wypadku nie może natomiast skutkować wzbogaceniem się poszkodowanego kosztem sprawcy szkody bądź jego ubezpieczyciela. Zasadnicza różnica pomiędzy najmem pojazdu zastępczego a nabyciem na własność pojazdu polega na tym, że kupiony pojazd wchodzi w skład masy majątkowej nabywcy i tym samym przyczynia się do wzrostu jej wartości. W niniejszej sprawie uwzględnienie żądania powoda w całości niewątpliwie przyczyniłoby się do jego wzbogacenia, ponieważ powód finalnie otrzymałby środki finansowe potrzebne do naprawy uszkodzonego pojazdu oraz refundację kosztów nabycia nowego samochodu. Po naprawieniu pojazdu uszkodzonego w kolizji dysponowałby zatem dwoma pojazdami, mimo że przed wystąpieniem szkody posiadał tylko jeden. Wykraczałoby to poza ramy naprawienia szkody i prowadziłoby do poprawy sytuacji majątkowej powoda, co nie jest celem procesu odszkodowawczego.

Wobec powyższego Sąd w punkcie 1. w trybie art. 15 zys⁽²⁾ ustawy dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...) (Dz.U. z 2020 r. poz. 875) zamknął rozprawę po przeprowadzeniu dowodów.

W punkcie 2. Sąd mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 13, 14 ust. 1, 34 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst ujednolicony Dz.U. z 2022 r., poz. 2277) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 29.901,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02 listopada 2022 r. (pierwszego dnia niebędącego dniem wolnym od pracy po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody pozwanemu) do dnia zapłaty.

Stosownie do art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji powoda z kontynuacji postępowania rozpoczętego wskutek wniesienia pozwu, a tym samym – rezygnacji z szukania ochrony prawnej w ramach tego postępowania. Jest to zatem czynność dyspozytywna odpowiadająca swoim charakterem wniesieniu pozwu. Nie powinna więc – tak jak wniesienie pozwu – podlegać ograniczeniom.

Sąd co do zasady jest związany cofnięciem pozwu. Jedynie tylko w wypadku, gdy czynność tę należałoby ocenić – w świetle ewentualnego materiału dowodowego zebranego do tej pory w sprawie – jako taką, która jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo też zmierza do obejścia prawa, sąd – stosownie do treści art. 203 § 4 k.p.c. – może uznać cofnięcie pozwu za niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie powód w toku procesu cofnął powództwo co do kwoty 98,39 zł ze zrzeczeniem się roszczenia w tej części.

Zdaniem Sądu – częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie odpowiadało zarówno prawu jak i zasadom współżycia społecznego, nie stanowiło też obejścia prawa, gdyż to powód jest dysponentem niniejszego procesu. Ponadto na cofnięcie pozwu w części wyraził zgodę pozwany.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie 3. niniejszego postanowienia na mocy art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie co do kwoty 98,39 zł.

W punkcie 4. Sąd oddalił powództwo w nieuwzględnionym zakresie obejmującym zwrot kosztów zakupu samochodu marki F. (...).

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Powód w toku postępowania poniósł koszty w łącznej wysokości 1.675 zł, na które składała się opłata od pozwu z uwzględnieniem rozszerzenia powództwa.

Powód wygrał sprawę w 89 %, zatem pozwany winien mu zwrócić koszty postępowania w kwocie 1.490,75 zł (89% x 1.675 zł).

Jednakże pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 4.800 zł, na które składało się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 3600 zł (§ 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. – tekst ujednolicony Dz.U. z 2023 r. poz. 1935) oraz koszty wynagrodzenia biegłego w kwocie 1.200 zł.

Pozwany wygrał sprawę w 11 %, zatem powód winien mu zwrócić kwotę 528 zł (11% x 4.800 zł).

Po uwzględnieniu obowiązku wzajemnego zwrotu kosztów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 962,75 zł (1.490,75 zł – 528,00 zł) tytułem zwrotu części kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 11 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie 5.

Wydatki w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 1.200 zł, na którą to kwotę składało się wynagrodzenie przyznane biegłemu sądowemu P. L. z tytułu sporządzenia opinii na piśmie postanowieniem Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie z dnia 18 lipca 2023 r.

Wyżej wskazane koszty zostały pokryte z zaliczki uiszczonej przez pozwanego. Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2023 r. poz. 1144) zwrócił powodowi i pozwanemu niewykorzystane zaliczki w kwotach odpowiednio 1.500 zł i 300 zł (1500 zł – 1200 zł), o czym orzeczono w punktach 6 i 7.

sędzia Danuta Kozikowska